

MŰLEÍRÁS

Munkám során az a cél vezérelt, hogy olyan alkotást hozzak létre, melyben a hagyományos szobrászati, formai, szakmai gondolatok egyesülnek olyan aktuális kérdésekkel, mint például az interaktivitás, a néző „bevonása” a műalkotás terébe, gondolatvilágába, illetve a műalkotás olyan közösségi terekbe való kiállítása, ahol bárki számára hozzáférhetővé válhat.

Az utóbbi időben készült szobraim kiinduló pontja az „ív” volt, ezt ezeken a munkákon is végigvezettem. A forma és koncepció összhangja érdekében tömörszerű, zárt formákban gondolkoztam, melyekben szándékosan van jelen egyfajta játékos hangulat.

Gondolati szempontból két probléma foglalkoztatott. Egyrészt a szabad asszociációs lehetőség, másrészt a tartalom kérdése. Manapság sok olyan műalkotás születik, melyeknek nagyon konkrét, sokszor didaktikus tartalma, üzenete van, és nem is hagy igazán tág teret az emberek kreativitásának, képzelőerejének. Tartalmi szempontból, hogy sok olyan munkával találkoztam, melyek visszatükrözök mindazt ami körülvesz minket nap mint nap; szenvedést, szorongást, kiszolgáltatottságot, a nehéz szellemi, erkölcsi, anyagi helyzetet. Mindezt pedig sokszor nemcsak szimplán tükrözik, hanem különösen nagy hangsúlyt is adnak mindennek. Úgy gondolom ha ilyen helyzetbe is kerülünk mind egyéni, mind társadalmi szinten, akkor különösen nagy szükség van alternatívákra, olyan műalkotásokra, melyek utat nyitnak egy pozitív szemlélet felé. Mindemellett képviselnek egy olyan értékrendet, mely viszonyítási alapul szolgálhat.

Ezek a munkák szabad asszociációs lehetőséget nyújtanak a társadalom minden korosztályának számára. A szobrok mérete is a különböző korosztályokhoz van kialakítva, a kisebbeket gyerekek, a nagyobbakat felnőttek próbálhatják ki. Egy felszabadult játékra invitálnám a nézőt, ahol rá van bízva, hogy a szobor mely adottságát használja ki. A legfontosabb adottság pedig a hang. A szobrok belsejében különböző anyagból különböző méretű golyók vannak elhelyezve, melyek a szobor mozgatásával (meglökésével) ide-oda gurulnak, pattognak, így különböző hangok

jönnek létre magában a szobor a közrefogott térben. Cél az is, hogy az alkotásokat egyszerre szólaltassák meg az emberek, és ilyenkor közös összhangra törekedjenek. Mindez egyfajta közösségi együttműködést kívánna meg, mely utal a társadalmi összefogás fontos szerepére.

A címmel való kapcsolat pedig, hogy a létrejövő hang jelzi az interakcióban lévő személy helyét.

A vas, mint anyag használata mellett több okból döntöttem. Egyrészt munkáimat többnyire vasból, illetve fémekből készítem, másrészt a vas tartós, nem sérülékeny anyag, így alkalmas arra, hogy használhatóak legyenek a munkák mozgatásra, mászásra, játékra. A magenta színű részek a vas szobron is ilyen színnel lennének jelölve, a fekete sávok pedig egy-egy kivágást jelölnek.

Mikor Egerben jártam, hogy végigjárjam a helyszíneket rendkívül pozitív élményekkel tértem vissza. Azt tapasztaltam, hogy aktív élet folyik ebben a városban. A parkokban és tereken sok ember üdögél, játszik, beszélget, sportol, egyszóval élnek az ott lakók a közösségi terek nyújtotta lehetőségekkel. A sétálóutcán táncelőadás volt látható, egy másik téren zenészek játszottak. A járókelők kedvesen, készségesen segítettek ha valamilyen kérdéssel fordultam hozzájuk. Mindebből arra következtettem, hogy az egriek nyitottak, közvetlenek és ezt különösen fontosnak tartom egy interaktív munka esetében, hisz az emberek közreműködésével teljesedik ki a műalkotás is. A városkép pedig megerősített abban az elgondolásomban, hogy szükség van a hagyományok, történelmi- és kulturális értékek megőrzésére illetve aktuális kontextusba való helyezésére.

Lényegében véve egy „társadalmi játszóteret” szeretnék létrehozni, ahol az emberek egy pozitív hangulatú közösségi és egyben képzőművészeti munkával találkozhatnak. Az társadalmi együttműködés üzenete a munka gondolatiságából adódóan nem direkt módon van közvetítve, de bízom benne, hogy sokakhoz eljut, illetve mindenki talál benne egy saját gondolatot, valamit, amire jó érzéssel gondolhat vissza.